

Ønsker ville vise sig at gaa. Saa vidt mig bekendt, er der netop i disse Dage Møder og Forhandlinger i Gang for at komme til et Resultat om Stemningen og for at kunne meddele Regeringen, hvad man i den Henseende ønsker. Jeg tror, den almindelige eller i alt Fald en meget udbredt Mening i Jylland er den, at de private Selskaber, særlig de jydskes Telefonselskaber, ikke kunne magte den store Opgave, de have overtaget. Jeg vil ikke dermed paa nogen Maade sige noget nedsættende om det jydskes Telefonskab eller dets Bestyrelse, tværtimod det er forbavsende nok, at det har kunnet gøre saa meget. Men det er en meget stor Opgave for et lille Aktieselskab i den overvejende Del af Jylland at drive Telefonvirksomhed paa en for Beboerne tilfredsstillende Maade, men naar nu Staten kommer til, ville de private Selskaber efter min Mening, meget vanskelig kunne konkurrere med Statstelefonen. Der er paa dette Omraade særlige Forhold til Stede, der gøre, at de private her i Modsætning til paa saa mange andre Omraader vanskelig kunne gøre andet end bukke under i Konkurrencen med Staten. Denne har nemlig her denne store Fordel at kunne benytte Telegrafstationerne og Telegrafembedsmændene. Det vil med andre Ord sige, at Staten her undtagelsesvis har en væsentlig billigere Administration end de private Selskaber. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at Statstelefonen kan blive et ganske særligt produktivt Foretagende. Det er den jo i alt Fald for Øjeblikket. Jeg skal for det høje Ting meddele, hvorledes Stillingen for Øjeblikket er, i Henhold til Tal, som Telegrafdirektoratet i de allersneste Dage har meddelt mig.

Telegrafdirektøren fremsender en Oversigt over de hidtil til interurbane Statstelefonanlæg bevilgede Beløb. Det fremgaar deraf, at der før Loven af 11te Maj 1897 er bevilget 918,435 Kr., der fordele sig saaledes efter nærmere Specifikation. For 1893—94 bevilgedes der 26,500 Kr., for 1894—95 108,480 Kr., for 1895—96 242,750 Kr., for 1896—97 198,205 Kr. og for 1897—98 342,500 Kr., som alt nævnt i alt 918,435 Kr. Efter Loven af 11te Maj 1897 er der bevilget 874,377 Kr. Efter denne Opgørelse, skulde Statens Udgifter i alt have været 1,792,812 Kr. til de interurbane Statstelefoner. Imidlertid er Indtægten for Aar 1900—1901 anslaaet til 265,000 Kr. og Udgifterne er i Telegrafdirektoratets Skrivelse af 12te December forrige Aar opgjorte til ca. 60,000 Kr. ;

Nettoindtægten for Statstelefonen, 205,000 Kr., svarer til en Forrentning af den i Anlægget anbragte Kapital af ca. 11 pCt. Det er til denne Opgørelse, at Telegrafdirektøren gør den Tilføjelse, at Aarsagen til den gode Forrentning er at søge i de lave Driftsudgifter, som kun ere mulige, fordi Statstelefonstationerne ere administrerede i Forening med Statstelegrafstationerne. Lignende Erfaringer har man gjort i vort Broderland Sverige. Der har man ca. 10 pCt. Overskud af Statstelefonerne med en Indtægt, som i 1894 var ca. 1,638,000 Kr. og i 1898 ca. 3,074,000 Kr. Disse Oplysninger angaa altsaa Rigstelefonen i Sverige, som i 1894 havde ca. 19,000 Abonnenter og i 1898 ca. 39,700 Abonnenter, Anlæggenes samlede Værdi udgjorde i 1894 ca. 8,051,000 Kr. og i 1898 ca. 15,693,000 Kr., og Overskuddet var i 1894 ca. 854,000 Kr. og i 1898 ca. 1,601,000 Kr. Det fremgaar heraf, at ogsaa i Sverige er Rigstelefonen et meget indbringende Foretagende, og det uagtet den svenske Abonnentaftgift er lavere, saa vidt mig bekendt, end i nogen anden europæisk Stat, hvortil kommer, at der er meget store Afstande i Sverige, og at Klimaet lægger adskillige Hindringer i Vejen, hvilket ikke kan lades ude af Betragtning, men ogsaa maa tillægges Betydning. Under saadanne ugunstige Omstændigheder viser dog Statstelefonen i Sverige et bedre Resultat, end noget privat Selskab er i Stand til at opvise. Men hvorledes nu ogsaa dette Spørgsmaal endelig maa blive løst, er det min Mening, at paa samme Tid som Statens Interesser maa varetages, og navnlig Befolkningens Interesser maa plejes, saaledes at Telefonvæsenet bliver ordnet paa den bedst mulige Maade, saa maa der ogsaa tages alle berettigede Hensyn til de private Selskaber, som virke, saa at de ikke trædes for nær. Og jeg haaber, det skal lykkes ved Forhandlinger med det ærede Finansudvalg i denne Henseende at komme til et Resultat, der kunde opfylde disse forskellige Fordringer, som det selvfølgelig har sine Vanskeligheder at faa løst samtidig.

Jeg tror nu, jeg har udtalt mig om alle de Punkter, som den ærede Ordfører har draget frem. — Der staar nu kun tilbage de Ændringsforslag, som ere bleve omtalte i Dag, nemlig Forslaget om et Bilet-salgssted ved Sønderskov, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Th. Larsen) nylig tog Ordet for, og som det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Jungersen) har stillet Forslag om. Jeg vil i denne Henseende oplyse, at